

VLUCHTEN KAN NIET MEER

(HIDE AND SHRIEK)

Geheimzinnige komedie in twee bedrijven

door

TIM KELLY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VLUCHTEN KAN NIET MEER - HIDE AND SHRIEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1994 Tim Kelly

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Oma Molenkamp - een oude boerin

Albert - haar achterkleinzoon

Ada Molenkamp - moeder van Albert

Janny Hoogeboom - angstige jonge vrouw uit de stad

Hendrik Jan Molenkamp - de man van Ada

Betty Hoogeboom - oudere zuster van Janny

Hans Dekking - student op zwerftocht

Vrouw Mensing - rechtlijnige buurvrouw

Margaret De Bruyn - advocaat

Paul Pleysir - landschapsschilder

Veldwachter Endeman - dorpsveldwachter

Annemieke * - de inwonende beschermeling van de familie

Isabel Janssen - studente

Dorien Kooyman ** - studente

Linda Dekking - jonge vrouw met gewelddadig temperament

* Annemieke is een dubbelrol met Janny Hoogeboom

** Dorien kan ook door een man gespeeld worden.

PLAATS VAN HANDELING:

De handeling vindt plaats in een oud huis ergens in de Achterhoek.

TIJD VAN HANDELING:

Heden.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène: een zomeravond

Tweede scène: een week later

Derde scène: die avond

TWEEDE BEDRIJF

Eerste scène: de volgende dag Tweede scène: later

DECOR:

De woonkeuken van een oude boerderij. Het huis is meer dan honderd jaar oud en dat is te zien. Overal zijn spinnenwebben. In zijn goede dagen is het wellicht een fraaie boerderij geweest, maar het in jaren niet uitgevoerde onderhoud heeft duidelijke sporen van verval nagelaten. Daarbij staat er nog het oorspronkelijke meubilair (of wat daarvan over is). Een gehavende bank staat rechts voor midden. Een ronde tafel met twee stoelen en een beschadigde kruk links voor midden. Rechts voor is de kelderdeur met een sleutel in het slot. Rechts is de haard met een houten bank ervoor. Een kist met hout staat links naast de haard. Boven de schoorsteenmantel hangt een portret van een zuur kijkende man uit de negentiende eeuw. Dit is Hendrik `Modderboer Molenkamp, Rechts achter is de deur naar een halletje dat naar een (onzichtbare) voordeur leidt. Rechts achter staat ook een tafel met een lamp erop. Links midden achter staat nog een tafel met een lamp. Midden achter is een doorloop naar een soort hal. Een trap naar de tweede verdieping links in die hal. Links achter smalle louvredeuren die bijna altijd openstaan, hiernaast staat een bureau met een lamp. De ingang naar de eetkamer met daarachter de keuken is voor het bureau. Links voor staat een schommelstoel. Daarnaast kunnen naar eigen inzicht nog sfeer - bepalende zaken worden toegevoegd, zoals een oude klok, een oud kleed, een rustieke kandelaar, ingelijste familiefoto's, opgezette dierenkoppen aan de wand e.d. De indruk moet worden gewekt dat alles wat ooit eens in de kamer is gezet, daar blijft staan tot het van ellende in elkaar valt. De restanten van wat eens gordijnen waren, hangen aan weerszijden van de tuindeuren.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Als het doek opengaat is het toneel matig verlicht. Er zijn een paar lampen aan. De wind huult om het huis. Een paar seconden gebeurt er niets, de wind neemt wat af, dan...

Oma: *(achter boven aan de trap)* Albert! Wat doo`je daor, Albert? Ik zee oe wel vanuut het raam. *(ze loopt de trap af, de kamer in. Ze is bijna net zo oud als het huis. Lang piekhaar. Ondanks haar hoge leeftijd is ze nog vlot)* Ik hoope moar dat het een fazant is. Ik bin gek op fazant. *(Albert komt binnen. Hij is een boerenjongen met een overall aan en een slappe hoed op zijn hoofd. Hij sleept het jachtgeweer achter zich aan alsof het een speeltje is. Hij blijft staan als hij oma ziet)* Ik denke dat je weer good te keer bint 'egaan, mien jong. Wat heb ie mee 'ebracht? *(Albert houdt een dood konijn omhoog. Oma is niet onder de indruk)* Is dat alles? De hele dag de hort op en alleene moar één mager konijn? *(Albert gooit het konijn op tafel en loopt naar de kelder met het geweer achter zich aan slepend)* Da's nog niet genoeg om ne katte te voeren, laat staan ons. Hoe kan ik nou wat behoerlijks kook'n als ie alleene moar een mager konijn meebrenge. *(in plaats van te antwoorden, gaat Albert af de kelder in. Oma gaat naar het konijn en pakt het op)* Stom konijn. Ik denk dat ie weer niet heeft nagedacht. *(schudt haar hoofd)* Verbaast mie niks, denkt netuurlijk alleene moar aan Annemieke. *(legt het konijn neer)* Ik denke dat ik hem moar stoof met wat aardappels en wat kool.

Ada: *(achter)* Kom erin. Kom lekker binn'n. Ik denke dat je het hier wel mag.

Janny: *(achter)* Dank u, mevrouw Molenkamp.

Ada: *(achter)* Ada. Zeg moar gewoon Ada.

Janny: *(achter)* Ada. *(oma kijkt verbaasd op. Ze wil links voor af gaan. Denkt aan het konijn, pakt het net op het moment dat Ada binnenkomt. Af. Ada is een ruwe boerenvrouw, heel bazig. Ze heeft het liefst dat alles gaat zoals zij dat wil. Op het moment probeert ze aardig en vrouwelijk over te komen. Dat valt haar niet gemakkelijk)*

Ada: Beste huus in de streek. Ik zal oma vroeg'n wat rozenbotteithee te zett'n. *(roept, of beter gezegd loeit)* Oma, oma, Ooooo-ma! *(Janny Hoogeboom staat in de doorloop. Begin twintig, knap. Ze heeft een koffer in de hand en kijkt nerveus rond)*

Janny: Het is wel een oud huis, hè?

Ada: Joa. Maar er is gin betere plek in de wiede omgeving. De

meeste boer'n in de buurt binn'n maar wat jaloers. (*Ada pakt de koffer en wijst op de bank*) Ga moar lekker zitt'n en maak het je gemakkelijk. (*wantrouwig wat het huis betreft, maar in een poging beleefd te blijven, gaat Janny zitten. Ada zet al pratend haar koffer bij de trap*) Wij hebb'n altijd wel een paar kamers over die we verhur'n. Mijn familie heeft al eeuw`n in dit huis gewoond. Eig'n haard, is goud waard, zegg'n ze wel eens. En van alle gemakk'n voorzien. (*gaat naar midden*) We hebb'n al elektriciteit; maar geen t.v. en geen telefoon. Maar Albert heeft ne radio.

Janny: Albert?

Ada: Dat is mijn zoon. Je zult hem wel moog'n. (*roept*) Albert! Albert! (*Janny krimpt ineem, maar forceert een lachje. Knikt naar het portret boven de schoorsteen*)

Janny: Wie is dat?

Ada: Ik denke dat Albert jaag'n is. Wat jaag'n betreft is er geeneen beter als onzen Albert Molenkamp. Natuurtalent.

Janny: (*wijst*) Het portret.

Ada: (*kijkt*) Oh, dat is Hendrik Molenkamp. Hij is degene die hier het eerst is gaan woon'n. Zij noemd'n hem 'Modderboer' Molenkamp.

Janny: Modderboer?

Ada: Ik zal je eerst eens aan mijn man voorstell'n. Hij zal het best fijn vind'n om je te leer'n kenn'n. (*roept*) Hendrik Jan! (*Janny krimpt in elkaar*) Hendrik Jan! Hendrik Jan! (*geen antwoord*) Ik denke dat ie slaapt. Niks beter dan een tukje doen. ik haal hem wei even op.

Janny: U hoeft hem van mij niet wakker te maken.

Ada: Het is toch ondertussen tijd om op te staan. Anders slaapt ie de hele winter. (*gaat naar de trap*) Die man slaapt niet, die houdt een winterslaap. Had eigenlijk een beer moet'n word'n. Hendrik Jan! (*af. Janny kijkt rond en probeert te beslissen wat ze wil. Geluid van een naderende auto*)

Janny: Het is niet bepaald het Hilton, maar niet slecht. Helemaal niet slecht. (*staat op en bekijkt het portret*) Modderboer? (*ze doet de houtkist open en haalt er een blok hout uit. Legt het terug en doet de kist dicht. Ze gaat naar de louvredeuren en bekijkt de versleten gordijnen*) Ze zouden ook best nieuwe gordijnen kunnen gebruiken. (*ze doet de deuren open en stapt naar buiten. Ondertussen komt Hendrik Jan uit de kelder. Smerig overhemd, smerig vest, kapotte hoed, touw om de broek. Hij heeft een lange baard en ziet eruit of hij zo uit een stripverhaal is weggelopen*)

Hendrik Jan: Riep ie, Ada?

Oma: (*achter*) Bin ie doar, Hendrik Jan?

Hendrik Jan: Joa, ik bin hier. Heeft Ada geroep'n?

Oma: *(op)* Netuurlijk. Wie kan d'r nog meer zo schreeuw'n, dan?
Hendrik Jan: Joa, ze heeft goeie long'n.
Oma: Dank zij mien goeie zorg'n is ze nog nooit ne dag ziek geweest.
(Albert komt uit de kelder en blijft achter zijn vader staan)
Albert: Waarom loopt moe zo te schreeuw'n, pa?
Hendrik Jan: Die doet dat toch altijd. Ze houdt van lawaai maak'n.
Oma: Loat Ada dat moar niet hoor'n.
Hendrik Jan: Ie denkt toch niet dat ik bang voor Ada bin?
Albert: Zeker weet'n van wel, hahaha! *(oma lacht ook, maar dat lijkt meer op het kakelen van een kip)*
Hendrik Jan: Hou je klep toch, jullie. *(ze blijven lachen)*
Hou je klep, zeg ik! *(Janny komt binnen. De anderen staren naar haar. Zij kijkt terug en wordt wat zenuwachtig)*
Janny: *(dapper)* Hallo. *(de drie blijven kijken of ze nog nooit een jonge vrouw hebben gezien)*
Albert: Goh. *(stapt achteruit)*
Oma: Goh. *(stapt achteruit)*
Hendrik Jan: Goh. *(stapt achteruit)*
Janny: Goh. *(niet wetend wat ze moet doen, stapt ze achteruit)*
Albert: Wat heb je gedaan, Annemieke?
Hendrik Jan: Hou je klep, jong.
Albert: Ik zei niks.
Ada: *(achter)* Hendrik Jan, bin ie doar?
Hendrik Jan: Netuurlijk bin ik hier.
Albert: Ik ok, ma. Oma ok.
Ada: *(komt de trap af)* Mot je meemaak'n, de hele familie.
Albert: We hebb'n volk over de vloer.
Janny: *(niet wetend wat ze anders moet zeggen, wijst naar buiten)* Is dat een moeras?
Albert: Nee, gin moeras.
Hendrik Jan: Een meer.
Oma: De mens'n hier in de buurt noem'n het het Bodemloos Meer omdat het geen bodem heeft.
Janny: Dat klinkt nogal logisch.
Ada: *(komt de kamer binnen)* Hendrik Jan, Albert, Oma - mag ik jullie voorstell'n aan juffrouw Janny Hoogeboom. Ze komt uit de stad.
Albert: Hoi.
Hendrik Jan: Hoi.
Oma: Hoi.
Ada: Hendrik Jan, Albert, weet'n jullie je dan ook nooit te gedraag'n. Wat moet juffrouw Hoogeboom nou wel denk'n?

Neem je hoed af. *(ze nemen snel hun hoed af. Ada wijst)* Dat daar is Hendrik Jan, mien man. Dat is Albert, mien zoon en oma daar is mien grootmoeder.

Janny: Aangenaam. *(het publiek kan iemand buiten de tuindeuren zien staan die naar binnen kijkt. Het is Betty, de oudere zuster van Janny)*

Ada: Juffrouw Hoogeboom voelt zich niet erg lekker en moet eens flink rust'n. Ze is wat overspann'n. Haar zenuw'n zijn naar de Filistijnen. Ik heb haar verteld dat wij nog wel een mooie gemeubileerde kamer te huur hadd'n. Is dat niet zo, soms? *(de anderen reageren niet. Ada is kwaad)* Hebb'n jullie me niet gehoord? Ik zei - "Is dat niet zo, soms?" *(snel, bang voor haar woede, knikken de anderen instemmend)*

Hendrik Jan: Klopt, Ada.

Albert: Ja hoor, ma...

Oma: Zimmer frei, jawohl. Zimmer frei...

Ada: Ik weet zeker dat je het een prachtige kamer zult vind'n, juffrouw Hoogeboom. Er ligt een kleed op de vloer, een spreij op het bed en ik geef je een kwartje voor iedere spin die je kunt vind'n. Ha, ha.

Janny: Spinnen? Gatsie, ik hou helemaal niet van spinnen.

Albert: Ik wel.

Janny: Ik ben bang voor spinnen.

Ada: Ik maakte maar een geintje. Ha, ha, ha. *(tegen de anderen)* Ik zei: "Ik maakte maar een geintje!"

De anderen: Ha, ha, ha.

Ada: De kamer is knus en gezellig.

Janny: Ik denk dat ik toch eerst maar even ga kijken. *(Betty stapt weg)*

Ada: Maar natuurlijk, kind. Oma, ga eens met juffrouw Hoogeboom naar boov'n en laat haar de kamer eens zien.

Oma: Welke kamer?

Ada: *(ontploft)* De kamer met het kleed op de vloer en de spreij op het bed.

Oma: Oh, die! *(gaat naar de trap)* Kom maar met oma mee, mien kind. *(ze begint de trap op te gaan en Janny loopt achter haar aan)*

Ada: Je kunt zo lang blijv'n als je wilt. Eén week, twee. De hele maand. Maakt niet uut. Als het te duur wordt, doen we wat van de prijs af.

Janny: Daar hebben we het wel over als ik de kamer heb gezien.

Ada: Ja, goed. *(Hendrik Jan en Albert staren haar aan en*

wuiven als ze de trap op gaat)

Albert: Ik weet het zeker. Het is de tweelingzus van Annemieke.

Ada: Hou je klep, sufferd. Je bederft de hele boel.

Albert: Ah, ma. Ie hebt altijd de pik op mij. Dat is gemeen, hoor.

Ada: Oh, ja? Ik zal je eens wat laat'n zien. *(ze gaat snel naar het bureau en pakt een zweep)*

Hendrik Jan: De jongen heeft gelijk, Ada. Dat meisje liekt op Annemieke.

Ada: Hou je klep over Annemieke. Straks hoort ze je nog.

Albert: Hoe kan Annemieke het nu hoor'n?

Hendrik Jan: Annemieke is niet hier, dus ze kan het ook niet hoor'n. *(Ada komt zwaaiend met de zweep naar het midden)*

Ada: Ik heb het niet over Annemieke. Ik heb het over juffrouw Hoogeboom. En als jullie me nog eens een keer in de zeik zett'n, krijg je er met de zweep van langs.

Albert: Ah, ma.

Hendrik Jan: We hebb'n je helemaal niet in de zeik gezet.

Ada: Hou je klep! *(ze slaat met de zweep zodat het knalt. Hendrik Jan en Albert trekken zich wijselijk terug)* Kom hier. *(Ada gaat aan tafel zitten en Hendrik Jan en Albert trekken ook snel een stoel bij. Ze praten als een stel samenzweerders)* Luuster goed. Je weet dat we deze maand geen cheque van dat advocat'nmens krijg`n als we Annemieke niet hebb'n gezien.

Albert: Wat zou er met Annemieke gebeurd weez'n, denk je?

Ada: Alles kan. Annemieke is dan misschien een knappe griet, maar ze is zo dom ais het achterend van een koe. Maakt niet uut. Het belangrijkste is dat advocat'nmens. Als zij erachter komt dat Annemieke niet hier is, zitt'n we dik in de probleem'n.

Hendrik Jan: Die hebb'n we al genoeg.

Albert: Meer hoeft niet.

Ada: Het enige wat telt, is die cheque.

Hendrik Jan: Zonder dat kunn'n we de boel wel op de buuk schrijv'n.

Albert: Misschien heeft iemand Annemieke gekidnapt, of misschien is ze wel in het meer gevall'n toen ze aan het viss'n was.

Hendrik Jan: Er zit helemaal geen vis in dat stomme meer.

Albert: Dat zou Annemieke niks kunn'en scheen.

Ada: Ik heb gezegd dat je je klep moest houd'n over Annemieke. We hebb'n nu juffrouw Hoogeboom en we hebb'n Annemieke helemaal niet meer nodig.

Hendrik Jan: En hoe denk je dat je dat stadse grietje zo ver krijg`n

kunt dat zij zich voor Annemieke wil uitgeev'n?

Ada: Teeg'n de tijd dat dat nodig is, bedenk ik wel wat.

Albert: En als ze nou eens niet wil blijv'n?

Ada: *(slaat met de zweep op tafel)* Ze moet.

Hendrik Jan: Je kunt haar niet dwing'n.

Ada: Alles op zijn tijd. En ik wil geen last van jullie hebb'n, als je dat maar weet. En wat juffrouw Hoogeboom betreft zijn we één grote gelukkige boer'nfamilie. Gesnapt? Lach! *(Hendrik Jan en Albert forceren een grijns)*

Albert: *(door zijn tanden)* Wat denk je hier van?

Ada: We zull'n het ermee moet'n doen, denk ik.

Oma: *(komt de trap af)* Je kunt er alle mogelijke vogels hoor'n, muss'n, spreeuw'n, liesters, kraai'n, specht'n, uil'n. Noem maar op.

Janny: *(komt achter haar aan)* Heel wat anders dan de stad.

Ada: *(fluistert)* Denk eraan, één grote gelukkige boer'nfamilie. *(Albert en Hendrik Jan grijnzen. Ada staat in het midden met de zweep in de hand)* En wat denkt onze bezoeker van de kamer, oma?

Oma: Ze wilde weet'n of we een bezem en wat zeep en heet water hadd'n. *(ze loopt de kamer in)*

Ada: Zoals ik al zei, juffrouw Hoogeboom, van alle gemakk'n voorzien.

Albert: Geen t.v., geen telefoon. Moet je voor naar de winkel.

Ada: Juffrouw Hoogeboom wil dat soort ding'n juist eens een tijdje niet. *(tegen Janny)* Als je rust en kalmte wilt, moet je hier weez'n. Aan het eind van een zandweg en geen lawaaiige buur'n in de buurt.

Hendrik Jan: We hebb'n helemaal geen buur'n. Lawaai of geen lawaai.

Oma: Er komt hier niemand.

Janny: *(aarzelt)* Nu ja.... Ik....

Ada: Dat is dan voor mekaar.

Janny: Ik zal het een weekje proberen.

Ada: Het eet'n hoort erbij.

Albert: Oma kookt echt lekker.

Janny: Ik wil jullie geen last bezorgen.

Ada: We vind'n het fijn dat je hier bent. Om eerlijk te zijn, kunn'n we het geld goed gebruik'n.

Hendrik Jan: Ja, het is een beetje moeilijk op het moment.

Ada: Hou je klep, Hendrik Jan. Juffrouw Hoogeboom heeft helemaal geen zin om onze probleem'n te hoor'n. Ze heeft genoeg aan haar eig'n.

Albert: Laat oma maar een drankje voor je maak'n, juffrouw

Hoogeboom. Dat is beter dan dat van zo'n stadse dokter. (*Janny ziet de zweep in de hand van Ada*)

Janny: Is dat een zweep?

Ada: (*kijkt*) Oh, ja, natuurlijk, (*denkt snel na*) Hij is van Albert. Hij laat hem altied overal slinger'n. Gebruikt hem voor de ezel.

Albert: We hebb'n helemaal geen ezel, ma.

Ada: Hou je klep! (*Albert kruipt in elkaar, Ada gaat met de zweep naar het bureau*)

Janny: Ik ben bang dat ik mijn tas in het café heb laten staan. Stom, hè?

Ada: Geen probleem. Hendrik Jan, ga jij eens eev'n met de vrachtwag'n naar het dorp en haal de tas van juffrouw Hoogeboom bij café 'Maneschijn en Sterren'. Albert, breng jij de koffer van juffrouw Hoogeboom eens naar haar kamer.

Albert: Welke kamer is dat, ma?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto